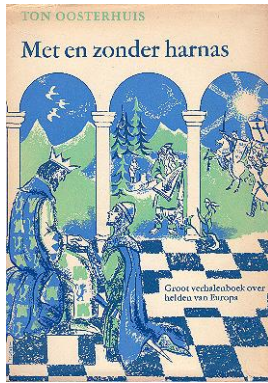

Mijn weekblad

Redacteur Ton Oosterhuis

Deze week verdiep ik mij maar weer eens in mijn verleden als auteur. Daar zijn dierbare herinneringen aan verbonden. Het leidt ook tot een bijzondere bijlage die deze week *Mijn weekblad* begeleidt.

Mijn jaren met Tonke Dragt

Het waren boeiende jaren toen, bijna vijftig jaar geleden, mijn historische verhalenbundels verschenen bij uitgeverij Nijgh en Van Ditmar. *Van Ridder tot koning* (1968), *Met en zonder harnas* (1969) en deze laatste in de Engelse vertaling *These were Europeans* (1970). Ze kregen mooie recensies en ze werden geplunderd voor het onderwijs. En ze waren allemaal geïllustreerd door Tonke Dragt. Aan die samenwerking bewaar ik plezierige herinneringen. Tonke had de gewoonte om, als ze met het tekenen voor een boek bezig was, alle wanden van haar kamer vol te hangen met de betreffende tekeningen. Als je bij haar op bezoek kwam stapte je zo in je eigen boek.

Maar intussen was ook haar eigen boek verschenen: *De brief voor de koning* (1962). Een jury, bestaande uit Harriet Laurey, C.J.H. van Reenen en Miep Diekmann, kende het de Kinderboekprijs 1963 toe, de prijs die werd gegeven aan een boek voor kinderen tot tien jaar, de voorloper van de Gouden Griffel. Het is dezer dagen een bestseller in Engeland zodat men daar na de tekenares ook de schrijfster leert kennen. Een vermakelijk incident in onze relatie vond plaats in 1966. Tonke

had toen *Geheimen van het wilde woud* (vervolg op *De brief voor de koning*) geschreven. De Rotterdamse kinderjury zette het in hun beoordeling op de tweede plaats, want de eerste plaats ging naar mijn boek *De wonderbenen van Umberto*. Als bijlage deze week een fragment van de kerstkaart die ze mij in die tijd heeft gezonden.

En alle familieverhalen (3)

Vorige week vertelde ik iets over mijn oom en neef Bud Linschoten. Deze week volgt zuster Anke die ook al jaren in Amerika woont. Haar carrière begon ze als danseres in het Scapinoballet, maar haar belangstelling voor de moderne dans van Martha Graham en Lucas Hoving lokte haar naar Amerika. Die kans kreeg ze toen ze zich aanmeldde voor de Parijse Lido-show die naar Las Vegas zou gaan. Daar ontmoette ze Bob Brady, de man met wie ze in 1960 in Amsterdam zou trouwen. Het paar reisde over heel de wereld, maar er viel een schaduw over haar leven door de slepende ziekte van haar echtgenoot.. Thans leeft Anke Brady in de Verenigde Staten.

Anke met haar moeder gekiekt door een straatfotograaf op de Dam in Amsterdam